

Curtea Supremă de Justiție
DECIZIE

23 noiembrie 2016

mun. Chișinău

Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție

în componență:

Președinte

Nicolae Gordilă,

Judecători

Iurie Diaconu, Elena Covalenco,

a examinat, în camera de consiliu, fără citarea părților, admisibilitatea în principiu a recursului ordinar, declarat de procurorul în Procuratura de nivelul Curții de Apel Chișinău, Sergiu Ciobanu, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 14 iunie 2016, în privința inculpatului

***Dașchevici Tudor Vasilii**, născut la
21 martie 1958 în s. Scoreni, r-nul Strășeni, locuitor al
s. Condrița, mun. Chișinău, fără antecedente penale.*

*Termenul de examinare,
instanța de fond: 10.04.2015 – 02.02.2016,
instanța de apel: 20.05.2016 – 14.06.2016,
instanța de recurs: 18.08.2016 – 23.11.2016.*

Asupra recursului menționat, Colegiul penal lărgit

C O N S T A T Ă :

1. Prin sentința Judecătoriei Buiucani, mun. Chișinău din 02 februarie 2016, Dașchevici Tudor a fost condamnat în baza art. 155 Cod penal la 2 ani închisoare, cu executare în penitenciar de tip semiînchis, de la reținere.

2. Instanța de fond a constatat că la 16 decembrie 2015, aproximativ orele 18.00, inculpatul Dașchevici Tudor, aflându-se în casa din s. Condrița, mun. Chișinău, având scopul amenințării cu moartea a fostei soții Dașchevici Tatiana, fiind în stare de ebrietate alcoolică, a luat un topor din curtea casei și apropiindu-se de ultima, în vederea realizării scopului său infracțional, conștientizând că ultima se află în imposibilitate totală de a se apăra, precum și a opune rezistență, având un comportament inadecvat și exprimându-se cu cuvinte obscene, acționând cu intenție directă, dându-și seama de caracterul prejudiciabil al acțiunilor sale,

prevăzând urmările lor și admitând în mod conștient survenirea acestora, cu o tonalitate ridicată și înfiorătoare, verbal a agresat-o, amenințând-o cu aplicarea violenței periculoase pentru viață și cu moartea.

Tot atunci, Dașchevici T., ignorând totalmente solicitările lui Dașchevici T. de a opri ilegalitățile comise, continuând acțiunile și conștientizând că ea este mai vulnerabilă din punct de vedere fizic, exprimându-se cu expresii amenințătoare de omor, a amenințat-o pe ultima că îi v-a tăia capul, moment în care a fost imobilizat de către vecinul Palima Constantin, astfel creând pericolul realizării amenințărilor sale, acțiuni care au fost percepute ca reale de către Dașchevici T.

Instanța a dispus examinarea cauzei în lipsa inculpatului, pe motiv că acesta s-a eschivat de la prezentarea în ședințele de judecată.

Instanța a reținut că vinovăția lui este conformată prin probele administrate.

Astfel, partea vătămată a declarat că cu inculpatul este divorțată din anul 1992, dar locuiesc în aceeași casă. În ziua respectivă, inculpatul, fiind în stare de ebrietate, a numit-o cu cuvinte necenzurate, apoi a luat toporul și s-a năpustit asupra ei, spunându-i că-i taie capul. La strigătele ei, a venit vecinul Constantin, care l-a imobilizat pe inculpat.

Martorul Palima C. a relatat, că este vecin și a auzit-o pe Dașchevici T. strigând tare. S-a dus la ei acasă, unde l-a văzut pe inculpat cu o bărdiță în mână. Inculpatul se certa cu Dașchevici T. I-a luat inculpatului bărdița din mână. Inculpatul a bătut în ținte poarta și nu-i permitea să intre în ogradă. În momentul certii, inculpatul era agresiv. Dacă nu intervenea, posibil sfârșitul certii putea fi unul fatal.

Martorul Plămădeală M. a declarat că îi cunoaște pe membrii familiei Dașchevici, deoarece sunt consăteni. Inculpatul este om rău, permanent folosește băuturi alcoolice, îi numește pe toți cu cuvinte necenzurate. Despre incidentul cu bărdița cunoaște din spusele lui Dașchevici T., care i s-a plâns despre conflictele cu inculpatul.

Vinovăția inculpatului este dovedită și de:

conținutul procesului-verbal de cercetare la fața locului din 16.02.2015;

conținutul procesului-verbal de confruntare din 19.03.2015;

procesul-verbal de ridicare din 19.03.2015;

procesul-verbal de examinare din 23.03.2015.

Instanța a încadrat acțiunile inculpatului în baza art. 155 Cod penal, ca amenințarea cu omor și cu vătămarea gravă a integrității corporale și a sănătății, dacă a existat pericolul realizării acestei amenințări.

La stabilirea pedepsei, instanța a ținut cont că inculpatul anterior a mai comis infracțiuni, deși antecedentul penal este stins. Pedepsa anterioară aplicată inculpatului nu a avut efect curativ, inculpatul continuând de a avea un comportament deviant și antisocial. Circumstanțe atenuante și agravante nu au fost stabilite. Astfel, corectarea și reeducarea inculpatului este posibilă numai prin izolare de societate.

3. Avocatul Dragoș Bogatu a declarat apel, solicitând casarea parțială a sentinței și pronunțarea unei noi hotărâri, prin care inculpatului să-i fie stabilită o pedeapsă non-privativă de libertate.

Apelantul a invocat că infracțiunea comisă de inculpat este una mai puțin gravă. Inculpatul locuiește într-o gospodărie comună cu partea vătămată de la căsătorie și ei întrețin trei fete, care la moment locuiesc cu părinții și sunt îngrijite și susținute de ambii părinți. Inculpatul are meserie, fiind un tâmplar și constructor dibaci, profesiunea permițându-i de a-și întreține familia și a asigura pe viitor un trai decent celor trei fete.

Instanța în niciun fel nu și-a motivat stabilirea pedepsei cu închisoare, în pofida faptului că este obligată prin lege, ori, conform imperativelor din art. 394 alin. (2) pct. 1) Cod de procedură penală, instanța de judecată este obligată să motiveze stabilirea pedepsei cu închisoare, dacă sancțiunea legii penale prevede și alte categorii de pedepse.

4. Potrivit deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 14 iunie 2016, apelul a fost admis, casată sentința și pronunțată o nouă hotărâre.

Procesul penal în privința inculpatului Dașchevici Tudor pe art. 155 Cod penal a fost încetat, în legătură cu împăcarea părților.

Instanța a reținut că inculpatul a recunoscut vina în cele incriminate. Acesta și partea vătămată Dașchevici T. s-au împăcat, ultima nu are față de inculpat careva pretenții, și a solicitat încetarea cauzei penale.

Conform art. 276 alin. (5) Cod de procedură penală, la împăcarea părții vătămate cu inculpatul în cazurile menționate în alin. (1), urmărirea penală încetează. Împăcarea este personală și produce efecte doar dacă intervine până la rămânerea definitivă a hotărârii judecătorești.

Astfel, infracțiunea comisă de inculpat este o infracțiune mai puțin gravă, părțile în ședința instanței de apel s-au împăcat, iar careva restricții în cauza penală dată, pentru procedura de împăcare prevăzută de Legea penală, nu au fost stabilite, și, prin urmare, procesul penal în privința inculpatului urmează a fi încetat.

5. Procurorul a declarat recurs ordinar, în care solicită casarea acestei decizii și menținerea sentinței instanței de fond.

Recurentul a invocat că prin reglementarea din art. 109 Cod penal, legiuitorul a avut în vedere că momentul final când poate avea loc împăcarea părților, este atunci când cauza se judecă de către instanța de fond, până când completul s-a retras pentru deliberare. Acest înțeles al legii rezultă din construcția și plasamentul procedurilor ce le parcurge cauza penală pusă pe rol. Conform Codului de procedură penală, Titlul II, intitulat „Judecata”, cuprinde capitolele I-VI. Dintre acestea, Capitolul III reglementează judecarea cauzei penale în prima instanță, procedură, care este descrisă în amănunte în patru secțiuni. Secțiunea a 4-a este dedicată anume unei faze speciale a procedurii de judecare - „Deliberarea și adoptarea sentinței”. Prin urmare, până la acest moment părțile se pot împăca în cazul infracțiunilor prevăzute de art. 109 alin. (1) Cod penal, cu excepția celor prevăzute de alin. (1) art. 276 Cod de procedură penală. Imposibilitatea de a admite împăcarea părților la următoarele căi a procesului penal, căi ordinare de atac - apelul și recursul, rezultă din prevederile art. 230 Cod de procedură penală, care stipulează în alin. (2) că în cazul în care pentru exercitarea unui drept procesual este prevăzut un anumit termen, nerespectarea acestuia impune pierderea dreptului procesual și nulitatea actului efectuat peste termen. Fazele următoare a judecării

cauzei sunt căi de verificare a temeiniciei și legalității hotărârii judecătorești, inclusiv și în partea aplicării procedurii împăcării părților, potrivit legii materiale și procesual-penale.

În asemenea circumstanțe, instanța de apel incorect a încetat procesul penal din motivul împăcării părților în temeiul art. 109 Cod penal.

În drept, recursul este întemeiat pe prevederile art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală - hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția.

6. Examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar pe baza materialului din dosarul cauzei și motivelor invocate, Colegiul penal concluzionează că acesta urmează a fi declarat inadmisibil din următoarele considerente.

Potrivit art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de această instanță, inclusiv și în temeiul când hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția.

Instanța de recurs verifică doar dacă s-a aplicat corect legea la faptele reținute prin hotărârea atacată și dacă aceste fapte au fost constatate cu respectarea dispozițiilor de drept formal și material.

În această ordine de idei și în raport cu circumstanțele invocate în recursul ordinar, se atestă că împrejurările menționate în partea descriptivă a hotărârii contestate, inclusiv cele reproduse în pct. **4.** din prezenta decizie, relevă în mod concludent că instanța de apel legal și întemeiat a constatat și apreciat circumstanțele de fapt și de drept privind încetarea procesului penal în legătură cu împăcarea părților, în strictă conformitate cu prevederile normelor de procedură penală și prescripțiilor de drept material, just și argumentat a ținut cont de prevederile art. 276 alin. (1) și (5) Cod de procedură penală, conform căror, urmărirea penală se pornește numai în baza plângerii prealabile a victimei în cazul infracțiunii prevăzute în art. **155** din Codul penal. La împăcarea părții vătămate cu inculpatul în asemenea caz, urmărirea penală încetează. Procedura în astfel de procese este generală. Împăcarea este personală și produce efect doar dacă intervine ***până la rămânerea definitivă a hotărârii judecătorești.***

Or, conform art. 466 alin. (3) Cod de procedură penală, hotărârile instanței de apel rămân definitive la data pronunțării deciziei în apel.

Prin urmare, până la acest moment, adică în cadrul judecării apelului și până la pronunțarea deciziei, părțile se pot împăca.

Împrejurările enunțate denotă în mod concludent că instanța de apel nu a comis erori de drept în raport cu motivele invocate de recurent, că hotărârea atacată cuprinde motive clare și legale pe care se întemeiază soluția, și că recursul ordinar este unul vădit neîntemeiat.

Conform art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, instanța de recurs decide inadmisibilitatea recursului înaintat în cazul în care se constată că acesta este vădit neîntemeiat.

Astfel, odată ce recursul de pe rol este vădit neîntemeiat, el urmează a fi declarat inadmisibil.

7. În conformitate cu art. 431 alin. (1), 432 alin. (1), (2) pct. 4), alin. (3) Cod de procedură penală, Colegiul penal,

DECIDE :

inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de procurorul în Procuratura de nivelul Curții de Apel Chișinău, Sergiu Ciobanu, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 14 iunie 2016, în privința inculpatului Dașchevici Tudor Vasili, pe motiv că este vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă, pronunțată integral la 14 decembrie 2016.

Președinte

Nicolae Gordilă

Judecători

Iurie Diaconu

Elena Covalenco